

Svetost Nedjelje

Prvi dan u tjednu od davnina je kod svih mnogobožaćkih naroda, vračara, šamana, i drugih okultističkih i spiritualističkih naroda, bio dan štovanja sunca, i odatle mu ime – "Dan sunca" (engleski: *Sun-day*). Nije to bio dan štovanja nebeskog Boga, već dan štovanja boga ovoga svijeta – Lucifera, tj. Sotone, ili vraga. Tragovi svetkovanja nedjelje vode nas sve do drevnog Nimrodovog Babilona.

Budući da Kršćani danas gotovo jedinstveno svetkuju prvi dan u tjednu, umjesto sedmog dana Subote (Šabat), čije je svetkovanje odredio Stvoritelj (vidjeti Postanak 2:2-3, Izlazak 20:8-11), postavlja se pitanje: Čemu ta promjena, te kakvim i čijim je to autoritetom Šabat (Dan Gospodnji) iz četvrte zapovijedi prenesen sa subote na nedjelju (dan sunca)?

Rimokatolička Crkva tvrdi da ima takav autoritet, i kaže: "Naravno da Katolička Crkva tvrdi da je ta promjena (sa subote na nedjelju) njezino djelo. Drugačije nije ni moglo biti, budući da se u tadašnja vremena nitko, bez njezina dopuštenja, ne bi usudio mijenjati bilo što u području vjere i duhovnosti. Taj je čin znak njezine crkvene moći i autoriteta u pitanjima vjere." Pismo H.F. Thomasa, kancelara kardinala Gibbonsa.

Članovi Katoličke crkve smatraju autoritet pape i svoje crkve većim od autoriteta Boga, te stoga ne vide problematičnost držanja zapovijedi Rima, tj. svetkovanja prvog dana u tjednu.

Međutim, članovi protestantskih crkava većinom odbacuju autoritet rimske crkve, a ipak ustraju u svetkovanju nedjelje (dana sunca), koju je, prema vlastitom priznanju, posvetila isključivo Katolička crkva. Time protestanti koji svetkuju nedjelju (dan sunca) nesvjesno priznaju autoritet (vlast) katoličkoga pape, a ne biblijskoga nebeskog Boga!

"Nakon što je Katolička crkva uvela tu promjenu, protestanti prihvaćaju nedjelju umjesto subote kao dan javnog svetkovanja... Svojim svetkovanjem nedjelje, oni prihvaćaju autoritet (vlast) glasnika crkve – pape." Our Sunday Visitor, 5. veljače 1950.

"Dobro je podsjetiti prezbiterijance, baptiste, metodiste, i sve druge kršćane da njihovo svetkovanje nedjelje nema temelja nigdje u Bibliji. Nedjelja je institucija Rimokatoličke crkve, te se stoga, oni koji svetkuju taj dan, drže zapovijedi Katoličke crkve." župnik Brady, prilikom jednog obraćanja, izvještaj iz the Elizabeth, N.J. "News", 18. ožujka 1903.

"Katolička je crkva bila ta koja je prenijela odmor (subota kao šabat) na nedjelju (Sun-day). Iz tog je razloga protestantsko svetkovanje nedjelje znak počasti koju oni, unatoč samima sebi, odaju autoritetu Crkve." Monsinjur Louis Segur, "Plain Talk about the Protestantism of Today", str. 213.

Većina protestanata iskreno se trudi štovati i služiti Bogu najbolje što znaju i umiju. Ipak, kada ih se suoči sa istinom da je svetkovanje nedjelje samo zapovijed Rima, a ne i biblijskoga Boga, mnogi pokušavaju opravdati tu promjenu biblijskim razlozima. No, u njoj, ne postoji niti jedan tekst koji bi jasno rekao da je Bog premjestio svoju subotu (Sabbath) na prvi dan u tjednu! Kako se onda usude uzdizati prvi dan u tjednu iznad Subote Gospodnje, a pritom tvrditi da služe i štiju Boga?

U prilog svetkovanja prvoga dana u tjednu umjesto biblijske subote, navodi se sedam razloga koje ćemo ovdje iznijeti.

Prvi Razlog:

"Otkupljenje je važnije od stvaranja; stoga bismo trebali svetkovati dan Kristova uskrsnuća umjesto pradavne subote gospodnje."

Gdje je Bog to rekao? Takvo što ne nalazimo u riječi Božjoj. Kojim pravom ijedan čovjek iznosi takve tvrdnje, te na njima tada temelji promjenu svetkovanja subote? Bog nikada od ljudi nije zahtijevao da svetkuju bilo koji dan kao sjećanje na otkupljenje. No, Bog nam jest zapovijedio da držimo svetim sedmi dan subotu, kao sjećanje na stvaranje, te da time priznamo Boga kao našega Stvoritelja.

Kad bi ovaj razlog bio obvezujući za svetkovanje nekog dana, tada bi dan raspeća bio najlogičnije rješenje. Nije zapisano da otkupljenje imamo Kristovim uskrsnućem, već piše da otkupljenje imamo zbog Njegove prolivene krvi (vidjeti Otkrivenje 5:9; Efežanima 1:7; Kološanima 1:14; Hebrejima 9:12,15). Čudo čina gospodnjega, kojim je predao svojega voljenoga jedinorođenog sina da umre za cijeli rod pobunjenika, bilo je primjer otkupljujuće ljubavi, na koju cijeli svemir može gledati s ljubavlju kroz cijelu vječnost. Može se diviti kako je sunce bilo prekriveno tamom, a cijela priroda drhtala pred tim prizorom! Iz tog bi razloga, petak, dan raspeća, bio daleko prikladniji od dana uskrsnuća; no, Bog nije zapovijedio svetkovanje nijednog od ovih dana.

Kada bismo željeli obilježavati otkupljenje, zbog toga ne bi ni bilo potrebno oduzimati svetost Božjem danu odmora. Bog nam je već dao spomendane za taj događaj (vidjeti 1 Korinćanima 11:23-26).

Drugi razlog:

"Apostoli su se okupili na dan uskrsnuća Gospodinova kako bi obilježili taj događaj, a Spasitelj je to okupljanje odobrio time što je bio među njima (vidi Ivan 20:19)."

Čak i kad bi ova tvrdnja bila istinita, to nije dokaz da je subota Gospodnja promijenjena. Nekoliko dana Isusovi učenici nisu vjerovali da je njihov Gospod uskrsnuo, već su se okupili kako bi zajedno podijelili obrok, te kako bi se sakrili od Židova (vidjeti Marko 16:12-14, Ivan 20:19). Dakle, Isusovi učenici nisu obilježavali

uskrснуće Spasitelja, a također, jednako je očito da nisu znali ni za kakvu promjenu subote. Sukladno zapovijedi, svetkovali su subotu, te su nastavili s radom prvog dana u tjednu (vidjeti Luka 23:55-56, 24:1).

Treći razlog:

"Poslije osam dana', Isus se ponovno susreo sa svojim učenicima (vidjeti Ivan 20:26). To mora da je bio prvi dan u tjednu, koji je time potvrđen kao kršćanska subota (šabat)."

Tko može sa sigurnošću tvrditi da "poslije osam dana" znači samo tjedan dana? Doslovno tumačenje ove jezične tvorevine dovelo bi do zaključka da se ovo zbilo devetog dana, nakon što je osam dana već prošlo.

No, čak i ako "poslije osam dana" znači samo doslovnih tjedan dana, na koji to način dokazuje da je nedjelja postala "kršćanskom subotom", kada nema ni trunke dokaza da su se bilo Isus, bilo njegovi učenici toga dana ikada odmarali? Izraz "kršćanska subota" u Bibliji nije moguće pronaći. Jedina tjedna subota, navedena u Bibliji, jest Subota Gospodnja – sedmi dan.

To što Krist nalazi svoje učenike na okupu, ne treba nas čuditi, budući da su imali jedno zajedničko prebivalište (Vidjeti Djela 1:13).

Četvrti razlog:

"Duh Sveti sišao je na učenike na dan Duhova, što je bio prvi dan u tjednu. Stoga bi se, umjesto Subote Gospodnje, trebao svetkovati prvi dan u tjednu."

Prihvatanjem da se dan Duhova dogodio prvoga dana u tjednu, još uvijek nije dokazano da je taj dan samim time postao subota (šabat). Bog je htio iskazati poštovanje prema blagdanu Duhova, a ne prema prvom danu u tjednu.

Dan Duhova izričito je naveden, no o danu u tjednu na koji taj blagdan pada Biblija ne govori ništa. Svrha ovog blagdana nije bila da se obilježi prvi dan u tjednu, već antitip blagdana Duhova.

Klanje pashalnog janjeta četrnaestoga dana prvoga mjeseca, doživjelo je svoj antitip kroz smrt Jagnjeta Božjeg na taj dan (Vidjeti: Izlazak 12; Ivan 19; 1 Korinćanima 5:7). Mahanje prvinama pred Gospodom, šesnaestoga dana prvoga mjeseca, svoj je antitip doživjelo kroz uskrснуće našega Gospoda na taj dan, kao prvenca onih što spavaše (Vidjeti: Levitski 23; 1 Korinćanima 15:20-23; Djela 1:1-2). A silazak Duha Svetoga na Duhove (Pedeseticu) bio je ispunjenje tipskog blagdana Duhova. Važnost ovih događaja nije bila u danu na koji su se dogodili, već u činjenici da su te drevne simboličke ceremonije i službe imale svoje tipsko ispunjenje.

Bog na ovom mjestu nije rekao ništa vezano za dan kada su se ovi događaji zbili, te stoga ne postoji dokaz u prilog promijeni Subote Gospodnje. "Riječima njegovim ne pridodaj ništa, da te ne ukori i nađe da si lažac" Izreke 30:6.

Peti razlog:

"Pavao je jednom lomio kruh na prvi dan tjedna. Stoga je taj dan smatran kršćanskom subotom (Vidjeti: Djela 20:7)."

U jednom je periodu čitava apostolska Crkva u Jeruzalemu lomila kruh svakoga dana (Vidjeti: Djela 2:42-46). Ako je jedna prilika lomljenja kruha u Troadi, na prvi dan tjedna, ustanovila svetkovanje subote, znači li to ujedno i da su svi ostali dani subota, obzirom na svakodnevno lomljenje kruha u tom vremenu?

Zašto se hvatati za događaj koji se zbio jednom prilikom kada se večernji sastanak održao u nedjelju, te time pokušavati uzaludno dokazati da je subota promijenjena, a istovremeno previdjeti da je taj isti apostol Pavao svakog sedmoga dana subote propovijedao ne samo Židovima već i nežidovima? (Vidjeti: Djela 13:14, 42, 44, 16:13, 17:2, 18:4.)

Šesti razlog:

"Pavao je rekao Crkvi u Korintu neka javno skupljaju milodare na prvi dan u tjednu. To je zasigurno bio dan javnog štovanja, te je to stoga i kršćanska Subota (šabat) (Vidjeti: 1 Korinćanima 16:2)."

Pavao ovdje ne kaže: "Stavite milodare u crkvenu riznicu prvoga dana u tjednu", već kaže: "svakog prvog dana u tjednu neka svatko od vas ostavlja kod sebe i skuplja".

Apostol je ovdje jednostavno svojoj Korintskoj braći rekao neka svatko kod svoje kuće spremi dio tjedne zarade. Neka to bude u prvi dan u tjednu, prije no što stignu potrošiti taj novac. Poštujući Pavlove savjete, oni bi pitanja financiranja Božje svrhe rješavali odmah na početku tjedna, a ne na kraju, kada bi sav novac već bio potrošen.

Cijelo ovo pitanje vrti se oko značenja izraza "kod sebe". Dvije latinske verzije Biblije, Vulgata i Castelliova verzija ovaj dio prevode sa "apud se" – "kod sebe, kući". Sličan je prijevod daju i mnoge druge verzije.

Ovaj tekst, dakle, ne dokazuje da se Crkva u Korintu okupljala na javno bogoštovlje u nedjelju; upravo suprotno, dokazuje da bi tada svatko trebao biti kod svoje kuće, i rješavati svoje svjetovne poslove, te na početku tjedna spremi kod sebe i sakupiti ono što mu je Bog dao. Kada bi svatko od njih ovo činio, kad apostol dođe, njihovi bi darovi već bili spremni, te bi mu svatko od njih mogao predati ono što su skupili.

Sedmi razlog:

"Ivan je bio u Duhu na Dan Gospodnji, za koji se tada kaže da je taj dan prvi dan u tjednu (Vidjeti: Otkrivenje 1:10)."

Možemo se zapitati, na temelju čega je iz ovoga moguće pretpostaviti da ovaj stih dokazuje ono za što se tvrdi da dokazuje? Ovaj nam tekst, istina, daje izravan dokaz da u evanđelju postoji dan kojeg je Gospod proglasio Svojim; No, postoji li u Bibliji ijedan tekst koji svjedoči da je prvi dan u tjednu Dan Gospodnji? Ne postoji ni jedan jedini takav tekst.

Ipak, zapis o tome da je Bog jedan od dana smatrao Svojim, te ga ostavio za sebe kao Svoju Subotu, uistinu postoji.

"I blagoslovi Bog sedmi dan i proglasi ga svetim, jer taj dan počinu od svega djela svojega, što ga je bio stvorio i učinio." Postanak 2:3.

"Jer negdje reče za sedmi dan ovako: I počinu Bog u sedmi dan od sviju djela svojih. Dakle je ostavljeno još počivanje narodu Božjemu." Hebrejima 4:4, 9 (Vidjeti također i: Izlazak 16:23, 20:10; Izaija 58:13; Marko 2:28).

Dakle, sedmi je dan - dan odmora, kojeg je Bog ostavio za Sebe, kad je čovjeku dao ostalih šest. Taj dan On naziva Svojim svetim danom. To je dan kojeg je, prema Novom zavjetu, gospodar Sin čovječji. Postoji samo jedan dan kojeg Biblija označava kao Dan Gospodnji, a to je nijedan drugi, doli Šabat iz četvrte zapovijedi – Subota.

Svaki kršćanin koji svjesno i namjerno nastavi štovati Boga u nedjelju – prvi dan, a svjesno zna da je biblijski Šabat (odmor) Gospodnji u subotu – sedmi dan, time pokazuje da štuje, služi i poštuje autoritet (vlast) katoličkoga pape, a ne Gospoda, biblijskoga Boga.

Kada se svi razlozi, teorije i izlike u prilog svetkovanju nedjelje (sun-day = dan sunca) umjesto biblijske Subote temeljito ispitaju, sljedeća dva retka Pisma jasno govore što je Božjim ljudima činiti u vidu ove kontroverze: "Više se treba Bogu pokoravati negoli ljudima." Djela 5:29.

"Zaključnu riječ čujmo svi: Boga se boj, i zapovijedi njegove drži! To vrijedi za svakoga; jer će svako djelo Bog iznijeti pred sud, sve skriveno, bilo dobro ili zlo." Propovjednik 12:13-14.

Neka nam Bog pomogne, milošću, snagom i hrabrošću, da držimo Njegove zapovijedi, te pokažemo našu vjernost samo i jedino autoritetu Njegove vlasti, te da Mu služimo i štujemo jedino Njega. Neka nam pomogne da ne budemo vjerni autoritetu nijednog čovjeka ili crkve umjesto Bogu.